

Sygn. akt VP 2066/14 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy / Okręgowy w R. Wydział V

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Łucja Gruszczyńska-Czapla

Sędziowie

Ławnicy:

Protokolant: Izabela Niedobbecka-Kępa

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2016 roku w Rybniku

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych

oddala powództwo.

SSR Łucja Gruszczyńska-Czapla

Sygn. akt V P 2066/14 upr

UZASADNIENIE

Powód A. K. domagał się zasądzenia od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwoty 5.000,00 zł,

z ustawowymi odsetkami, nadto zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że żądana kwota to zaległe wynagrodzenie za przepracowane godziny nadliczbowe, w tym w porze nocnej i w weekendy. Wskazał, że został zatrudniony u pozwanej na stanowisku pracownika ochrony, na podstawie umowy o pracę z dnia 22 sierpnia 2011 r., na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy. Umowa była kontynuacją wcześniejszych umów o pracę zawieranych pomiędzy stronami od 2004 r. Wskazał, że obowiązywała go norma czasu pracy wynosząca: 8 godzin pracy dobowo i 40 godzin pracy tygodniowo przeciętnie w okresie rozliczeniowym. Wskazał, że nie zostało mu wypłacone wynagrodzenie za godziny nadliczbowe za cały okres pracy. Wniósł – dla wykazania ilości dni przepracowanych w wymiarze nadliczbowym – o zobowiązanie pozwanej do przedstawienia dokumentacji potwierdzającej zdanie broni przez pracowników pozwanej. Dokumentacja ta zawiera szczegółowe informacje, o której godzinie pracownicy pozwanej odbierali i zdawali broń, a zatem o której godzinie rozpoczynali i kończyli pracę, a zatem ile godzin w danym tygodniu czy miesiącu przepracowali. Po przedłożeniu dokumentacji wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wynagrodzeń na okoliczność wysokości

należnego powodowi wynagrodzenia z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych, porze nocnej, niedziele i święta. Powód wniósł też o przesłuchanie świadka R. G., współpracownika, na okoliczność wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych oraz na okoliczność niewypłacania pracownikom pozwanej wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe. Do pozwu dołączył umowę o pracę z 22.08.2011 r. (z treści której wynikało, że jest zawarta przez powoda z Agencją (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a nie z pozwaną (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.).

Początkowo powód twierdził, że świadczył pracę w godzinach nadliczbowych od początku 2012 r., później, że od początku 2010 r., jeszcze później – że od 1.05.2008r. do 17.03.2012 r.

W odpowiedzi na pozew pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o oddalenie powództwa jako niezasadnego i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych. Podniosła zarzut braku po jej stronie legitymacji procesowej biernej. Zarzuciła, że w okresie wskazanym w pozwie pozwaną spółkę nie łączył z powodem stosunek pracy. Podniosła, że już z dokumentów dołączonych do pozwu wynika, że powoda łączył w tym czasie stosunek pracy nie z pozwaną spółką (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W., lecz z innym podmiotem, tj. z Agencją (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Z tych przyczyn pozwana nie może też wykonać zobowiązania do złożenia m.in. akt osobowych powoda, zaświadczenia o wysokości wynagrodzenia czy ewidencji czasu pracy, gdyż w okresie objętym żądaniem pozwana spółka w ogóle nie była pracodawcą powoda.

Wobec podniesionego przez pozwaną spółkę zarzutu braku legitymacji biernej powód wniósł początkowo o sprostowanie oznaczenia pozwanej spółki z "S. (...) na "Agencję (...)", a w razie nieuwzględnienia tego wniosku, wniósł o wezwanie do udziału w sprawie w charakterze pozwanej Agencję (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Postanowieniem z 5.12.2014 r. Sąd oddalił wniosek pełnomocnika powoda o sprostowanie nazwy strony pozwanej (w zakresie oddalenia wniosku o sprostowanie nazwy powód zgłosił zastrzeżenie w trybie art. 162 k.p.c.) i na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do udziału w sprawie w charakterze pozwanego Agencję (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Wezwana w trybie art. 194 § 1 k.p.c. do udziału w sprawie Agencja (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W pierwszej kolejności pozwana zarzuciła naruszenie przepisów procesowych, które mają wpływ na wynik sprawy.

Postanowieniem z 5.12.2014 r. Sąd na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wezwał do wzięcia udziału w sprawie w charakterze pozwanego Agencję (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W.. Tymczasem przedmiotowe postępowanie winno być postępowaniem prowadzonym w trybie uproszczonym - roszczenie powoda wynika bowiem z umowy, a wartość przedmiotu sporu nie przekracza 10.000,00 zł. Spełnione są więc przesłanki wynikające z art. 505(1) pkt 1 k.p.c. Podkreślić trzeba, że w przypadku wystąpienia przesłanek zastosowania takiego trybu Sąd ma obowiązek to zrobić, nie pozostawiono mu bowiem w tym zakresie żadnej dowolności. Przepisy postępowania cywilnego w trybie uproszczonym przewidują wyłączenia niektórych instytucji występujących w trybie zwykłym. Wątpliwości interpretacyjne odnośnie stosowania przepisów o postępowaniu uproszczonym w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy rozwił Sąd Najwyższy w uchwale z 6 marca 2013 r., III PZP 2/03, w której to jednoznacznie wskazał, że "w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy (art. 476 § 1 k.p.c.) o roszczenia wynikające z umowy o pracę (art. 5051 pkt 1 k.p.c.) stosuje się przepisy kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu uproszczonym (art. 5051- (...) k.p.c. W uchwale tej stwierdził, że w sprawach, w których spełnione są przesłanki określone w art. 505(1) pkt 1 k.p.c. występuje nie tylko możliwość, ale nawet konieczność stosowania przepisów

o postępowaniu uproszczonym. Wykładnia taka wynika z jednoznacznego brzmienia art. 13 par 1 k.p.c., zgodnie z którym, w wypadkach przewidzianych w ustawie sąd rozpoznaje sprawy według przepisów o postępowaniach odrębnych. Ustawą z dnia 2 lipca 2004r. - o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego i innych ustaw wprowadzony został art. 505(14) par 1 k.p.c., zgodnie z którym w postępowaniu uproszczonym w sprawach z zakresu prawa pracy przepisów m.in. art. 477 k.p.c. nie stosuje się.

Tym samym w postępowaniu uproszczonym wyłączono zastosowanie przepisów pozwalających na zmiany podmiotowe w procesie.

Postanowienie z dnia 5.12.2014 r. o wezwaniu do wzięcia udziału sprawie na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. wydano zatem z naruszeniem przepisów postępowania. Wniosek powoda o takie wezwanie złożony na rozprawie w dniu 5.12.2014 r. winien być oddalony, a sprawa rozpatrzona pomiędzy powodem a pierwszym pozwanym, tj. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. (tak: komentarz do art. 505(4) Manowska Małgorzata, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz, wyd. II, LexisNexis 2013; Ereciński Tadeusz, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Tom II. Postępowanie rozpoznawcze, wyd. IV, LexisNexis 2012; Zieliński Andrzej, Kodeks tępowania Cywilnego, Komentarz, wyd. VI C.H. BECK 2012).

Jedynie na wypadek, gdyby Sąd nie podzielił stanowiska o zastosowaniu w niniejszym postępowaniu przepisów o postępowaniu uproszczonym, wezwana do wzięcia udziału w sprawie Agencja (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. podniosła zarzuty: przedawnienia roszczenia w znacznej części, zgodności czasu pracy grup interwencyjnych z regulaminem, zarzut nieświadczenia pracy w Agencji w godzinach nadliczbowych, zarzut świadczenia pracy w okresie objętym żądaniem pozwu na podstawie umów cywilnoprawnych na rzecz innego odrębnego podmiotu (wszystkie zarzutu szczegółowo uzasadnione). Wskazała, że powód dochodząc wynagrodzenia za godziny nadliczbowe stara się najprawdopodobniej zsumować wszystkie godziny pracy twierdząc, że przez cały ten czas świadczył pracę na rzecz Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. mimo, że w tym czasie wykonywał także czynności, do których zobowiązał się w ramach odrębnej umowy cywilnoprawnej zawartej z innym podmiotem - Grupą (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

Agencja (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. podkreśliła, że w postępowaniu uproszczonym, w którym niniejsza sprawa winna zostać rozpoznana, wyłączono stosowanie przepisów pozwalających na zmiany podmiotowe w procesie. Tym samym dopozwanie na podstawie art. 194 § 1 k.p.c. nastąpiło z naruszeniem przepisów postępowania.

Wobec podniesionego przez wezwaną do wzięcia udziału w sprawie Agencję (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w W. zarzutu naruszenia przepisów postępowania, niedopuszczalności wezwania w trybie art. 194 § 1 k.p.c., niezastosowania w sprawie przepisów o postępowaniu uproszczonym, pełnomocnik powoda wskazał, że nietrafny jest zarzut naruszenia przepisów prawa postępowania,

a to art. 194 § 1 k.p.c. w zw. z art. 505 (1) i nast. k.p.c. Postępowanie w niniejszej sprawie nie toczy się w ramach postępowania uproszczonego, po myśli art. 505(14) k.p.c. z uwagi na to, że w sprawie od początku złożony był wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, a taki dowód nie jest możliwy do przeprowadzenia w postępowaniu uproszczonym, więc postępowanie w takim trybie się nie toczy. W przeciwnym razie Sąd wzywałby o złożenie pozwu na urzędowym formularzu. Wskazał, że roszczenie w żadnym zakresie nie jest przedawnione, bo ma do niego zastosowanie 20-letni okres przedawnienia.

Pełnomocnik powoda dwukrotnie wezwany do złożenia pozwu skierowanego przeciwko pozwanej (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w W. na urzędowym formularzu, zobowiązań tych nie wykonał. Pełnomocnik powoda złożył wprawdzie pozew na urzędowym formularzu, jednak nie był to pozew wniesiony przeciwko pozwanej w niniejszej sprawie - S. (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., więc został wyłączony do odrębnej dekretacji. Niezłożenie pozwu na urzędowym formularzu nie przeszkadzało jednak

w nadaniu sprawie dalszego właściwego biegu.

Na rozprawie w dniu 9 lutego 2016 r. (k. 229v.) strona powodowa wniosła o pominięcie w sprawie przepisów o postępowaniu uproszczonym wskazując, że w pozwie zgłoszony został wniosek o dowód z opinii biegłego, który nie mógłby zostać przeprowadzony bez pominięcia przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił, co następuje:

Na podstawie umowy o pracę z 22.08.2011 r. zawartej pomiędzy powodem a Agencją (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. powód zatrudniony został na czas nieokreślony, na stanowisku pracownika ochrony, na terenie województwa (...), na pełny etat. Powód już wcześniej świadczył pracę na rzecz Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., od 1.05.2008 r. (umowa o pracę dołączona do pozwu, k. 30, świadectwo pracy, k. 31).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dołączone do pozwu dokumenty, które nie były kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo skierowane przeciwko spółce (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Ponieważ powód dochodził roszczeń z umowy o pracę, których wartość nie przekraczała 10.000,00 zł, sprawa podlegała rozpoznaniu w postępowaniu uproszczonym. W ramach takiego postępowania odrębnego wydany został wyrok

w niniejszej sprawie. Nie był zasadny wniosek strony powodowej o pominięcie przepisów o postępowaniu uproszczonym z tym uzasadnieniem, że w pozwie zgłoszony został wniosek o dowód z opinii biegłego, z przyczyn opisanych w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Zasadny był podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji biernej.

Już z dokumentów dołączonych przez powoda do pozwu jednoznacznie wynikało, że w okresie objętym żądaniem pozwu (i w okresach później kilkakrotnie zmienianych) powoda nie łączył z pozwaną (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. stosunek pracy. Treść pozwu stała w sprzeczności z dołączonymi do niego dokumentami.

Sąd oddalił pozostałe wnioski powoda (w tym wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego do spraw wynagrodzeń na okoliczność wysokości należnego powodowi wynagrodzenia z tytułu pracy w godzinach nadliczbowych, porze nocnej, niedziele i święta oraz wniosek o przesłuchanie świadka R. G. na okoliczność wykonywania pracy w godzinach nadliczbowych oraz na okoliczność niewypłacania pracownikom pozwanej wynagrodzenia za przepracowane godziny nadliczbowe), gdyż skoro stron nie łączył stosunek pracy, przeprowadzenie tych dowodów nie miało żadnego znaczenia dla sprawy wytoczonej przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., gdyż nie było możliwym wykazanie godzin nadliczbowych (których źródłem jest umowa o pracę) skoro takiej umowy o pracę nie było, zaś przedmiotem dowodu mogą być wyłącznie fakty mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.).

Mając powyższe na uwadze Sąd – wobec braku legitymacji biernej po stronie pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. - oddalił powództwo.

Zasadny był zarzut wezwanej w trybie art. 194 § 1 k.p.c. do udziału w sprawie Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. niedopuszczalności takiego wezwania z uwagi na to, że roszczenie powoda podlega rozpoznaniu w trybie przepisów o postępowaniu uproszczonym, które wyłączają możliwość dokonania zmian podmiotowych, wyłączają możliwość zastosowania art. 194 § 1 k.p.c.

Powód dochodził kwoty 5.000,00 zł z umowy o pracę.

Ponieważ powód dochodził roszczeń z umowy o pracę, których wartość nie przekraczała 10.000,00 zł, sprawa podlegała rozpoznaniu – jak to już wyżej wskazano -

w postępowaniu uproszczonym, które ma zastosowanie również w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia wynikające z umowy o pracę (art. 505 (1) pkt 1 k.p.c., art. 476 § 1 k.p.c.), podobnie jak w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy stosuje się przepisy o innych postępowaniach odrębnych: postępowaniu nakazowym lub upominawczym. Ustawodawca każdemu z tych postępowania odrębnych (z wyjątkiem postępowania nakazowego, gdzie jest potrzebny wniosek powoda) nadał charakter obligatoryjny. Sąd nie ma zatem prawa dowolnego stosowania (lub nie) procedury, która ma charakter obowiązujący (m.in. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2003 r., III PZP 2/03, OSNP 2003/15/350).

Należytemu sprecyzowaniu roszczeń przez pracowników dochodzących roszczeń z umów o pracę w postępowaniu uproszczonym ułatwiają urzędowe formularze określone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 kwietnia 2012 r.

w sprawie określenia wzorów i sposobu udostępniania urzędowych formularzy pism procesowych w postępowaniu cywilnym (t.j. Dz.U. 2015, poz. 723).

Powód pomimo dwukrotnego zobowiązania nie złożył pozwu na urzędowym formularzu (raz tylko podejmując próbę „podmiany” w urzędowym formularzu strony pozwanej, wskazując w formularzu, jakoby pierwotny pozew wytoczony został przez powoda nie przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością

w W. – jak w rzeczywistości – lecz przeciwko Agencji (...)

z ograniczoną odpowiedzialnością w W., a ponieważ tak nie było, pozew na urzędowym formularzu skierowany przeciwko Agencji (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wyłączony został do odrębnej dekretacji

i zarejestrowany pod sygnaturą V P 116/16 (po usunięciu przez pełnomocnika powoda braków formalnych tego pozwu postanowieniem z 1 czerwca 2016 r. Sąd Rejonowy

w R. stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę te przekazał do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla miasta stołecznego Warszawy w W., VII Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych). Niezłożenie jednak pozwu na urzędowym formularzu nie mogło oznaczać, że dochodzone przez powoda roszczenie nie jest roszczeniem dochodzonym w trybie uproszczonym.

Zgodnie bowiem z art. 505 (1) pkt 1 k.p.c. przepisy o postępowaniu uproszczonym stosuje się w sprawach należących do właściwości sądów rejonowych

o roszczenia wynikające z umów, jeżeli wartość przedmiotu sporu nie przekracza 10.000,00 zł.

Roszczenie powoda spełniało wszystkie przesłanki tego przepisu. Było roszczeniem wynikającym z umowy (umowy o pracę) i wartość dochodzonej kwoty nie przekraczała 10.000,00 zł.

W judykaturze jednoznacznie ugruntowane jest już stanowisko, że wymaganie złożenia w postępowaniu uproszczonym pozwu na urzędowym formularzach, które nie zostało zachowane, nie jest cechą konstytutywną postępowania odrębnego, w jakim dochodzi do rozpoznania sprawy. Formularze urzędowe mają służyć jedynie uporządkowaniu procesu i pomocy stronom w zredagowaniu stanowiska procesowego. Jeśli jednak strona swoje stanowisko przedstawiła w piśmie niesporządzonym na urzędowym formularzu, to nie może to zmieniać rodzaju postępowania, w jakim sprawa jest rozpoznawana, skoro zachowane są wszystkie pozostałe przepisy postępowania uproszczonego, istotne z punktu widzenia uprawnień i obowiązków procesowych stron. Podobnie jest w odwrotnej sytuacji, gdy powód wytacza powództwo na formularzu urzędowym, a wartość przedmiotu sporu przekracza dopuszczalną granicę 10.000,00 zł. W takim przypadku nie budzi wątpliwości, że sprawa nie będzie rozpoznana w postępowaniu uproszczonym, a powód nie będzie wzywany do złożenia pozwu bez wykorzystania formularza urzędowego, gdyż sprawie w jednym i drugim przypadku można nadać bieg. Tak więc użycie formularza urzędowego nie może przesądzać

o rodzaju postępowania, w jakim sprawa jest rozpoznawana. Dla istoty postępowania uproszczonego brak złożenia pozwu na urzędowym formularzu ma charakter wtórny i nie determinuje rodzaju postępowania odrębnego. Rozpoznanie sprawy w postępowaniu uproszczonym nie zależy bowiem od woli stron (z uzasadnień orzeczeń Sądu Najwyższego).

Zgodnie z art. 13 § 1 k.p.c. Sąd rozpoznaje sprawy w procesie, chyba że ustawa stanowi inaczej. W wypadkach przewidzianych w ustawie sąd rozpoznaje sprawy według przepisów o postępowaniach odrębnych.

Postępowanie uproszczone jest zatem postępowaniem obowiązkowym.

W postępowaniu uproszczonym w pierwszej kolejności stosuje się przepisy właściwe dla tego postępowania (art. 505 (1) k.p.c. - art. 505 (13) k.p.c.), a dopiero w razie braku specjalnych uregulowań – przepisy ogóło o procesie (o ile nie kolidują z przepisami rządzącymi postępowaniem odrębnym).

Przy kwalifikacji spraw należących do postępowania uproszczonego ustawodawca zastosował kryterium przedmiotowe (roszczenie wynikające z umowy, gdzie wartość roszczenia nie przekracza kwoty 10.000,00 zł), a nie podmiotowe. Stąd postępowanie uproszczone dotyczy spraw między osobami fizycznymi, między osobami prawnymi, pomiędzy osobami fizycznymi i prawnymi, z udziałem podmiotów nie mających osobowości prawnej. Dotyczy przedsiębiorców, pracowników, pracodawców. Stosowane być musi tak w sprawach gospodarczych, jak i w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Stosowanie przepisów o postępowaniu uproszczonym w sprawach z zakresu prawa pracy nie tylko jest możliwe, lecz jest konieczne i wynika z bezwzględnego obowiązku stosowania procedur, które nie mają charakteru alternatywnego. W przypadku, gdy sprawa nadaje się do rozpoznania w postępowaniu uproszczonym, to musi być rozpoznana w tym postępowaniu (z uzasadnień uchwał Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 2003 r., III PZP 2/03 i z dnia 12 listopada 2003 r., III PZP 13/03).

Roszczenie powoda o zapłatę kwoty 5.000,00 zł z umowy o pracę bez najmniejszych wątpliwości było roszczeniem podlegającym rozpoznaniu według przepisów o postępowaniu uproszczonym i w takim postępowaniu odrębnym zostało rozpoznane.

Jak wynika z art. 505 (4) § 1 k.p.c. w postępowaniu uproszczonym nie stosuje się przepisów art. 75-85 oraz art. 194-196 i art. 198 k.p.c.

Sąd zatem postanowieniem z 18.05.2016 r. - wobec treści art. 505⁴ § 1 k.p.c. - uchylił postanowienie z 5.12.2014 r. o wezwaniu do udziału w sprawie Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i oddalił wniosek o wezwanie do udziału w sprawie Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W..

Nie było zasadne stanowisko powoda, że w sprawie nie miały zastosowania przepisy o postępowaniu uproszczonym i nie doszło do naruszenia procedury poprzez zastosowanie art. 194 § 1 k.p.c., gdyż “w sprawie od początku złożony był wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego”, a taki dowód nie jest możliwy do przeprowadzenia w postępowaniu uproszczonym.

Zgodnie z art. 505 (7) k.p.c. Jeżeli sąd uzna, że sprawa jest szczególnie zawiła lub jej rozstrzygnięcie wymaga wiadomości specjalnych, w dalszym ciągu rozpoznaje ją z pominięciem przepisów o postępowanie uproszczonym.

Podjęcie decyzji w trybie art. 505 (7) k.p.c. następuje poprzez wydanie w tym przedmiocie postanowienia (o prowadzeniu sprawy w dalszym ciągu z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym).

Chronologia jest jednak następująca. Najpierw jest sprawa rozpatrywana w trybie przepisów o postępowaniu uproszczonym (o roszczenie z umowy

o wartości nie przekraczającej 10.000,00 zł) wytoczona przeciwko oznaczonemu pozwanemu (tu: wytoczona przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.) i ta sprawa „jest szczególnie zawiła lub jej rozstrzygnięcie wymaga wiadomości specjalnych”. W niniejszej sprawie tak nie było.

Pozew skierowany został przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W. i ta sprawa nie była ani „szczególnie zawiła”, ani nie wymagała „wiadomości specjalnych”. W okolicznościach niniejszej sprawy, gdzie pozew skierowany przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W., nie było jakichkolwiek podstaw do zastosowania art. 505 (7) k.p.c. i pominięcia przepisów o postępowaniu uproszczonym. Sąd zatem oddalił wniosek powoda o pominięcie przepisów o postępowaniu uproszczonym.

W sprawie powoda błąd popełniony został na samym początku, przy pisaniu pozwu, w którym jako pozwany nie został wskazany właściwy podmiot (wynikający już z dołączonej do pozwu umowy o pracę stanowiącej źródło roszczenia). Dalsze czynności zmierzały do uniknięcia konsekwencji tego błędu (wniosek o „sprostowanie oznaczenia” strony, wniosek o wezwanie do udziału

w sprawie, wniosek o pominięcie w sprawie przepisów o postępowaniu uproszczonym), a nawet do zatuszowania tego błędu (podjęta próba „podmiany” pozwanego na etapie składania pozwu na urzędowym formularzu). Ponieważ czynności te nie przyniosły zamierzonego skutku strona powodowa zdaje się przyjąć postawę nieprzyjmowania do wiadomości, że sprawa rozpoznawana jest

w trybie przepisów o postępowaniu uproszczonym (o czym świadczy też treść wniosku o sporządzenie uzasadnienia).

Dla czystości - co do oddalonego wniosku powoda o „sprostowanie oznaczenia” – wskazać można jednym zdaniem (z uwagi na bogate orzecznictwo

w tym zakresie), że niekwestionowanym jest, że powód, na którym ciąży obowiązek oznaczenia strony pozwanej, może uściślić oznaczenie strony pozwanej jedynie wówczas, gdy takie uściślenie nie prowadziłoby do naruszenia tożsamości stron (m.in. postanowienie SN z 4 lutego 2004 r., I CK 342/03). W niniejszej sprawie sytuacja była inna, bo „sprostowanie oznaczenia” prowadziłoby to tego, że po stronie pozwanej pojawiłby się zupełnie inny podmiot, niż podmiot pozwany.

Wobec zasadnych zarzutów Agencji (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. co do naruszenia przepisów postępowania, mającego wpływ na wynik sprawy, podniesionych od razu, przy pierwszej czynności, nie można było jednak zarzutów tych (w pełni słusznych) zignorować

i prowadzić sprawy dalej tak, jakby roszczenie nie było roszczeniem należącym do trybu uproszczonego. Stosowanie przepisów o postępowaniach odrębnych (w tym

o postępowaniu uproszczonym) nie zostało bowiem pozostawione do jakiegokolwiek oceny kogokolwiek, tylko jest obowiązkowe (tak dla stron, jak i dla Sądu). Wszelkie wątpliwości w tym zakresie, które pojawiały się w początkowej fazie wprowadzenia postępowania odrębnego – postępowania uproszczonego, co do obowiązku jego stosowania w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy, zostały w okresie późniejszym rozwiane jednoznacznymi orzeczeniami Sądu Najwyższego. Powód reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika (specjalizującego się też w sprawach cywilnych i gospodarczych) wiedzę tę bez wątpienia ma. Skoro Sąd nie ma prawa do dowolnego stosowania (lub nie) procedury, która ma charakter obowiązujący, Sąd musiał wziąć pod uwagę zasadne zarzuty Agencji (...) z ograniczoną odpowiedzialnością w W. dotyczące naruszenia procedury.

Sprawa rozpoznana została zatem w trybie przepisów o postępowaniu uproszczonym.

Już zupełnie na marginesie można dodać, że stosowaniu przepisów

o postępowaniu uproszczonym w sprawach z zakresu prawa pracy o roszczenia wynikające z umowy o pracę nie stoi na przeszkodzie art. 466 k.p.c. (który to przepis traktowano początkowo jako argument za możliwością niestosowania przepisów

o postępowaniu uproszczonym w postępowaniu w sprawach z zakresu prawa pracy), stanowiący o możliwości zgłoszenia w sądzie właściwym ustnie do protokołu powództwa oraz treści środków odwoławczych, gdyż pojęcie protokołu z art. 466 k.p.c. nie jest zdefiniowane i jeżeli pracownik zgłasza żądanie, które powinno być dochodzone

w postępowaniu uproszczonym (art. 505¹ k.p.c.), to przyjęcie takiego żądania w sądzie powinno nastąpić w postaci sporządzenia formularza urzędowego w rozumieniu art. 505² k.p.c. (a nie w sensie dosłownym do protokołu). Nie występuje bowiem kolizja pomiędzy art. 466 k.p.c. i art. 505² k.p.c. Jeżeli bowiem sprawa należy do postępowania uproszczonego, protokół ustnego zgłoszenia pozwu oraz innych pism procesowych wymagających ich sporządzenia na urzędowym formularzu, powinien być przez sekretariat sądowy sporządzony na urzędowym formularzu (m.in. wskazana uchwała Sądu Najwyższego III PZP 2/03).